

Tôi Không Có Lừa Cậu Kết Hôn Thật Mà!

Contents

Tôi Không Có Lừa Cậu Kết Hôn Thật Mà!	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	4
6. Chương 6	5
7. Chương 7	6
8. Chương 8	6
9. Chương 9	7
10. Chương 10	7
11. Chương 11	8
12. Chương 12	8
13. Chương 13	9
14. Chương 14	9
15. Chương 15	10
16. Chương 16	11
17. Chương 17	11
18. Chương 18	12
19. Chương 19	12
20. Chương 20	13
21. Chương 21	14
22. Chương 22	14
23. Chương 23	14
24. Chương 24	15
25. Chương 25	16
26. Chương 26	16

Tôi Không Có Lừa Cậu Kết Hôn Thật Mà!

Giới thiệu

Editor: Châm The Slim GirlThể loại: Nguyên sang, đam mỹ, ngọt sủng, đô thị, đoản văn, HE. Độ dài: 48 chương ngắn n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/toi-khong-co-lua-cau-ket-hon-that-ma>

1. Chương 1

Ngày xưa ngày xưa, à không, ngày nầy ngày nay, có một vị Tổng Tài.

Thật ra, Tổng Tài không hẳn là Tổng Tài, hẳn là người thừa kế tập đoàn của gia tộc, Chủ tịch mới là chức vị lớn nhất của hẳn. Bạn nghĩ thử xem, trời sinh đã là Chủ tịch rồi, tôi cũng chả biết tỏ thái độ gì với vụ này nữa.

Nhưng mà thời nay Tổng Tài mới là công việc hợp một nhất, cho nên chúng mình tạm thời gọi hẳn vậy đi.

Về sự nghiệp của Tổng Tài á hả, quá trời quá đất luôn, Công ty của hẳn được bình chọn đứng đầu top 500 Doanh nghiệp lớn nhất thế giới, lợi nhuận hàng năm lên đến 500 tỷ!

Nhưng mà Tổng Tài sống vô cùng tiết kiệm, mỗi năm chỉ tiêu 2 060 578 Nguyên*, mỗi ngày chỉ thức dậy trên chiếc giường to 10 mét, hẳn chưa từng lái xe, chấp nhận đi bộ nửa tiếng để ra khỏi vườn hoa của biệt thự nhà hẳn, rồi cưỡi xe đạp chia sẻ đi làm.**

*tầm 7 tỷ D

** hệ thống xe đạp chia sẻ: thuê xe đạp tại 1 điểm và trả xe tại 1 điểm khác trên cùng 1 hệ thống.

Du lịch xanh, bảo vệ môi trường, bạn, tôi và mọi người!

Mặc dù đường đi làm của Tổng Tài hơi gian nan, nhưng hẳn chưa bao giờ than vãn, mỗi ngày đúng chín giờ nhân viên cà phê vào làm là có thể thấy gương mặt đẹp như điêu khắc và đôi mắt rạng rỡ của Tổng Tài.

Mà khi nhân viên tan làm đúng năm giờ chiều, họ luôn thấy phòng làm việc của Tổng Tài còn sáng đèn. Tổng Tài chưa bao giờ bắt họ tăng ca, nhưng ngày ngày hẳn lại làm thêm giờ, khiến nhân viên ai nấy đều thấy cảm động.

Tổng Tài là một tên cuồng công việc — Cho tôi xin, ai nói Tổng Tài nhà mấy người chỉ biết yêu đương suốt ngày, vậy thì 500 tỷ từ trên trời rơi xuống hả? Tổng Tài không quen biết ai hết, dù sao hẳn bận rộn muốn chết, hàng ngày hẳn là người đầu tiên tới công ty, đồng thời là người cuối cùng ra về.

Này này, mách nhỏ cho bạn, thật ra thì Tổng Tài ở lại công ty, tối đến đi làm bảo vệ trực đêm, ban ngày kiêm chức quản lý cả Công ty, tiền lương hàng năm là 2 060 578 Nguyên, sau thuế.

Làm bảo vệ cho Công ty Tổng Tài lương 4327 Nguyên một tháng, một năm phát mười bốn lần. Ngoài thu nhập này, Tổng Tài trả lương cho mình mỗi năm 2 triệu.

Sau thuế hết đấy, đừng có hỏi nữa!

*sau thuế= thu nhập trừ đi thuế

2. Chương 2

Thân là một Tổng Tài, đẹp trai và nhiều tiền không phải là ưu điểm duy nhất của hẳn, mà quan trọng...

Là ĐỘC THÂN!

Tổng Tài rất anh tuấn, nhiều tiền còn độc thân nữa, chính xác là vị Tổng Tài trong mơ.

Tiếc là sắp chết rồi.

Ba tháng gần đây hẳn gầy đi 10 kí, mà hẳn không để ý lắm, cứ nghĩ do làm việc cực quá, cho đến khi Bạn Thân phát hiện ép hẳn đi kiểm tra sức khỏe.

(3)

Tổng Tài nhớ lại cảnh tượng ấy.

Hắn và Bạn Thân đang ăn mì xào 5 đồng một tô trong tiệm ăn nhỏ ven đường.

Tổng Tài đang ăn mì “xì xụp”, còn Bạn Thân thì cau mày nhìn hắn.

“Tổng Tài này, cậu có sao không?” – Bạn Thân hỏi.

“Hả? Tôi có làm sao đâu?” – Tổng Tài đáp.

“Sao cậu gầy dữ vậy?” – Bạn Thân hỏi.

“Tôi gầy thật à?” – Tổng Tài đáp.

“Thật đấy, cậu nên đến bệnh viện kiểm tra sức khỏe đi!” – Bạn Thân hỏi.

“Không sao đâu, tôi có kiểm tra nửa năm một lần mà.” – Tổng Tài đáp.

“Tôi nói thật đó, mau đi kiểm tra đi, tôi lo cho cậu lắm.” – Bạn Thân vẫn khẳng khái nói.

...

Dưới yêu cầu khẩn thiết của Bạn Thân, Tổng Tài ma xui quỷ khiến dời một cuộc hội nghị để đi kiểm tra sức khỏe trước thời hạn.

Kết quả, má nó có chuyện thiệt luôn!

Ung thư dạ dày, giai đoạn cuối.

(4)

Nhưng mà nếu đúng là ung thư dạ dày, sao Tổng Tài chẳng bị gì ngoại trừ gầy đi nhiều? Hắn vẫn ăn ngon ngủ đủ, vui vẻ hoạt bát.

Người đời nghe vậy, cười khẩy, sẽ có nhanh thôi.

Sau đó Tổng Tài bắt đầu ói, ói ngay trong nhà vệ sinh bệnh viện, kèm theo đau dạ dày.

Tổng Tài: ĐMM!

3. Chương 3

(5)

Bác sĩ: “Cậu đừng suy nghĩ nhiều, cứ giữ bình tĩnh, tận hưởng cuộc sống” – ổng dừng lại, rồi bổ sung: “Đương nhiên, nhập viện điều trị cũng được.”

Tổng Tài bình tĩnh cười nhả nhận: “Cảm ơn bác sĩ (đã dạy tôi kỹ năng chờ chết)”

(6)

Tổng Tài ủ rũ đạp xe về lại cổng biệt thự, đi bộ nửa tiếng bị muỗi cắn bảy tám lần. Hắn vào cửa nhà, bắt đầu hồi tưởng cuộc đời ngắn ngủi của mình.

Trước năm 24 tuổi, hắn học hành chăm chỉ, vì có tài năng xuất chúng mà lấy bằng Tiến sĩ sớm. Từ 24 đến nay, chỉ có công việc.

Pavel Korchagin có câu: “Đời người chỉ sống có một lần. Phải sống sao cho khỏi xót xa ân hận vì những năm tháng đã sống hoài sống phí, cho khỏi hổ thẹn vì dĩ vãng ti tiện và hèn đớn của mình”.

Quãng đời đã qua của Tổng Tài là những tháng ngày học tập, làm việc hết mình —

Nhưng tại sao mình vẫn thấy đời này uổng phí quá? Chẳng lẽ mình vốn là nam chính của quyển tiểu thuyết rác rưởi nào ư? – Tổng Tài nghĩ thầm.

Hiếm khi Tổng Tài thấy buồn bã như hôm nay, hắn quyết định phải làm chuyện ý nghĩa nào đó trong những ngày tháng cuối đời. Thế là hắn gọi điện thoại cho Luật sư.

4. Chương 4

(7)

“Cậu định làm vậy thật ư?” – Vị Luật sư ấy hỏi Tổng Tài.

Tổng Tài thở dài, khoe môi nhếch lên, cười bất đắc dĩ: “Tôi một thân một mình, chỉ có mỗi một cậu Bạn Thân thôi. Nhưng dù sao đây cũng là sự nghiệp của ông cha tôi, tôi không muốn quyền cho xã hội, nó sẽ bị mổ xẻ tan tành.”

Tổng Tài tự thấy rõ, hắn là người cầm lái cho cả Công ty, một khi hắn ngã xuống, toàn bộ Công ty sẽ bị chia ra bán giá rẻ cho những thế lực thêm khát sản nghiệp của hắn. Lúc trước hắn cảm thấy mình còn trẻ nên chưa muốn kết hôn sinh con, nay không có lấy một người thừa kế.

Huống chi... “Ai lại từ chối được một khoản tiền từ trên trời rơi xuống chứ?” – Tổng Tài cười trêu, dù Tổng Tài đã gây gộc nhưng khi cười vẫn rất quyến rũ.

Nói thì nói vậy nhưng Tổng Tài cũng không dám chắc. Nếu muốn phát tài, Bạn Thân có Tổng Tài chống lưng đã giàu từ xa xưa rồi. Nhưng Bạn Thân cứ sống yên ổn với đồng lương không đổi – mấy trăm ngàn một năm, hắn tình nguyện chịu nghèo khó, còn hay rủ Tổng Tài đi ăn mì xào năm đồng một tô.

Kệ nó, Tổng Tài hiếm khi tự do tùy thích một lần, hắn sắp chết rồi, muốn đưa cổ phần cho Bạn Thân, nữ từ chối à?

“Nhưng cậu không nhất thiết phải chuyển nhượng toàn bộ cổ phần cho cậu ta” – Luật sư bình tình đề nghị hắn – “Cậu có thể mời một CEO đến quản lý Công ty, ủy thác với ngân hàng chia hoa hồng hàng năm cho anh ta, còn bất động sản thì để quyền tặng.”

Tổng Tài lắc đầu, hắn biết rõ, cả gia tộc này chỉ còn một mình hắn, một khi hắn không còn ắt sẽ hỗn loạn. Mặc dù ủy thác ngân hàng có thể tránh thuế di sản, nhưng hắn phải nghĩ ra mười ngàn biện pháp tránh cho người được lợi chia bán Công ty này.

Dù sao Bạn Thân cũng học ngành chứng khoán, hiện tại đang làm giám đốc ở một công ty nhỏ, giao Công ty cho hắn quản lý thì Tổng Tài cũng yên tâm.

Luật sư im lặng bỏ tập tài liệu này lại, rồi cầm một xấp khác lên: “Được rồi, nếu cậu khẳng quyết định như vậy, căn cứ theo Luật kế thừa tài sản, cậu phải đóng thuế 75%. Thông qua một số mảnh khoe tránh thuế nữa thì giảm được khoảng...” Luật sư nói đến đây, ý nghĩ khuyên Tổng Tài lập ủy thác ngân hàng lại bùng lên.

Tổng Tài ngắt lời luật sư, ánh mắt hắn sắc sảo, khí thế bừng bừng, ánh mặt trời phản xạ lên khuôn mặt anh tuấn tạo thành bóng râm, hắn nói: “Nếu kết hôn thì sao?”

5. Chương 5

Luật sư??? Hả? Cái quái gì đang diễn ra vậy? Chẳng phải tụi bây là bạn bè à?

Tổng Tài mang biểu cảm ‘tôi đã tính toán cả rồi’, chờ Luật sư trả lời.

Theo quy định của Pháp luật, thừa kế di sản phải đóng thuế, với mấy người giàu xụ như Tổng Tài thì khoản thuế lên đến tận 75% — tuy nhiên trừ thuế rồi vẫn còn rất nhiều tiền. Nhưng nếu đối tượng là vợ chồng, khi một bên bỏ mạng đột ngột, vì bạn đời được cùng hưởng tài sản nên di sản sẽ được tự động chuyển sang đứng tên của bên kia.

Luật sư càng nghĩ, mặt ổng càng đơ ra, má ơi cái này mà tính toán gì, cái cách này...

Hình như cũng được lắm.

(9)

Bạn Thân cảm thấy dạo này Tổng Tài cứ kì lạ thế nào ấy, nghĩ lại, hình như bắt đầu từ lúc hắn đề nghị Tổng Tài đi kiểm tra sức khỏe. Biểu hiện cụ thể ở chỗ... hình như không còn cuồng làm việc nữa?

Gần đây, mỗi ngày Tổng Tài đều hẹn hắn ra ngoài. Chẳng hạn như hôm nay hai người mới tiêu 10 đồng đi hết lộ trình tàu điện ngầm. Đi dạo kiểu này chẳng những có máy lạnh miễn phí, có chỗ ngồi, mà còn tiết kiệm cực kỳ.

Sau khi đi xong, hai người tạm biệt nhau như mọi khi, Tổng Tài lại nhìn Bạn Thân với đôi mắt nho nhỏ có vẻ ngập ngừng.

Bạn Thân thấy mình không làm lơ được nữa rồi. Chắc chắn Tổng Tài đã khám ra thứ gì không hay rồi, nhưng hỏi hắn thì hắn không chịu khai, chỉ nói “Không sao cả”. Hừ, Bạn Thân sao mà tin được?

Hồi giờ Tổng Tài không thể giấu Bạn Thân chuyện gì, nhưng lần này hắn không chịu nói ra. Bạn Thân tôn trọng hắn nên mấy hôm nay luôn kiên nhẫn ở bên hắn.

Nhưng mà rõ ràng Tổng Tài muốn nói gì đó với hắn, vậy hắn hỏi cũng được...

Nhỉ?

“Tổng Tài, cậu có chuyện gì muốn nói với tôi phải không? – Bỗng nhiên Bạn Thân kéo cổ tay Tổng Tài mới phát hiện nó đã nhỏ hơn trước rất nhiều, hắn nhủ mày.

6. Chương 6

(10)

Thấy Tổng Tài tràn đầy niềm tin, nắm chắc thắng lợi vậy thôi chứ... Hắn vẫn khó mở miệng lắm.

Bạn sẽ nói với bạn của mình là “Chọn ngày không bằng gặp ngày, hôm nay tôi muốn cưới cậu” á? Túm cái quần lại là Tổng Tài không nói được.

Kế hoạch ban đầu của hắn là hẹn Bạn Thân ra ngoài dạo chơi, sau đó trò chuyện trời đất mây sao, lái tới một đề tài nào đó rồi cứ thế thăm dò người ta: “Sẵn nói đến chuyện tình yêu/ hôn nhân/ 520*, cậu bằng lòng kết hôn với tôi chứ?”

*520: anh yêu em

Nếu Bạn Thân đồng ý thì tốt; lỡ như không thì cứ cho qua, coi như nói đùa tí là được, ha ha ha ha ha há... Há, há, há.

Nhưng Tổng Tài đã phát hiện, hắn không thể thực hiện phương án này được. Ai lại đi tám chuyện yêu đương với bạn bè chứ? Ha, trừ khi hai người đã vượt qua tình bạn, thăng cấp thành tình yêu luôn rồi.

Chuyến đi dạo hôm nay đã kết thúc và Tổng Tài đang rất rầu rĩ vì chưa thể ngỏ lời. Ngày mai, ngày mai hắn nhất định sẽ nhắc tới việc này một cách tự nhiên!

Nhưng đúng lúc này, Bạn Thân kéo Tổng Tài lại hỏi chuyện kia.

Tổng Tài nhận thấy đây là cơ hội tốt nhất rồi, vì vậy hắn nói: “Nói đến 5...”

Úi, nhầm kịch bản.

“5... Tôi.. Tôi muốn” – Ban đầu Tổng Tài do dự lắm, sau đó thì nói lưu loát – “Tôi muốn nhờ cậu một việc!”

Bạn Thân chớp mắt vài cái: “Giúp gì?”

“Tôi muốn nhờ cậu quản lý Công ty giúp tôi.” – Tổng Tài nói một cách rất chi là nghiêm túc.

Tại sao hắn lại nói câu này chứ! Tuy là nghĩa câu này cũng đúng...ha? Tổng Tài rầu rĩ hơn nữa.

7. Chương 7

Vấn đề này Bạn Thân từng bàn với Tổng Tài rồi, hồi đó Bạn Thân nói rõ hắn sẽ không tới Công ty của Tổng Tài, nhưng lần này hắn không từ chối ngay, vì hắn cảm giác chuyện lần này không bình thường chút nào.

Bạn Thân học chung với Tổng Tài bấy lâu, dù không làm cho Công ty của Tổng Tài, hắn vẫn có khả năng xin vào những Công ty lọt top 500 Doanh nghiệp lớn nhất, chỉ có điều quyền lợi bước đầu không tốt như chỗ Tổng Tài. Ngoài ra còn có những thợ săn đầu người** muốn lôi kéo hắn, chỉ cần hắn đồng ý rời cái công ty bé xít đó thì tiền lương sẽ lên gấp đôi.

** một nghề nghiệp: xác định mục tiêu có phẩm chất và kỹ năng phù hợp với vị trí của doanh nghiệp nào đó, rồi tạo quan hệ, thuyết phục người đó tham gia.

Nhưng mà Bạn Thân không muốn làm việc vất vả, lí tưởng của hắn không nằm ở những nơi đó.

Bạn Thân thử đoán ý của Tổng Tài. Tên Tổng Tài này làm việc điên cuồng, e là mấy hôm nay hắn phải bỏ việc tới chơi với mình, chứ hắn làm gì có thời gian tự do như mình.

“Đúng là cậu nên nghỉ ngơi một thời gian cho khỏe.” – Sau một hồi im lặng, Bạn Thân mỉm cười, nói.

(12)

“Cậu đồng ý ư?” – Tổng Tài hỏi, nhìn như chó con đang trông mong chủ của mình vậy.

Bạn Thân không cười nữa mà nhìn Tổng Tài chằm chằm: “Tổng Tài, có chuyện gì vậy, nói tôi nghe.”

Tổng Tài cứ như vừa được bật công tắc, hắn thẳng thừng bày tỏ: “Bạn Thân, tôi muốn kết hôn với cậu.”

8. Chương 8

(13)

Bạn thân thở phào nhẹ nhõm, kết hôn thôi ấy mà, Tổng Tài không bị làm sao là tốt rồi...

Khoan khoan, quan hệ của hai người chưa đến nước đó đâu, sao Tổng Tài lại muốn kết hôn với hắn?

Hắn chưa kịp hỏi thì Tổng Tài đã thẳng thắn: “Tôi muốn giao tài sản cho cậu.”

Trời má cái kịch bản quái gì đây?

(14)

Sau đó dù Bạn Thân có gắng hỏi thế nào, Tổng Tài cũng không tiết lộ thêm, nói tới nói lui chỉ có chuyện kết hôn và giao tài sản. Bạn Thân mãi rề rà không trả lời nhưng Tổng Tài vẫn kiên nhẫn chờ đợi.

Mặc dù Bạn Thân hơi bị nhức óc vì Tổng Tài đột ngột cầu hôn, nhưng hắn vẫn giữ được phần lí trí cơ bản.

Dù ra sao thì hắn vẫn phải tìm hiểu đã, để chứng tỏ mình không phải mới nghe đã gật đầu liền.

9. Chương 9

(15)

Bạn Thân quyết định bắt đầu điều tra từ tình trạng sức khỏe của Tổng Tài, nói sao thì nói, thấy hắn ta gây như vậy rất đáng lo.

Hắn có phương thức liên lạc với Bác sĩ tư nhân của Tổng Tài, nhưng mà hắn không tìm được tin tức nào có giá trị cả, vì Tổng Tài kiểm tra sức khỏe trước thời hạn nên không hẹn được Bác sĩ đó. Thay vào đó, Tổng Tài đến bệnh viện mà ông ấy giới thiệu để khám, mà bệnh viện có quy định bảo vệ quyền riêng tư của người bệnh.

Mấy cái chuyện này khiến Bạn Thân có ý định nhận lời Tổng Tài, sau đó lấy tài liệu dưới mác người thân.

(16)

Bạn Thân nghe được vài việc từ phía Luật sư của Tổng Tài.

... Thuế di sản?

Bạn Thân là người thông minh, khi đã nắm được điểm mấu chốt, hắn lập tức suy ra được đầu đuôi câu chuyện.

Bạn Thân hiểu rất rõ tư duy của Tổng Tài, vậy là, vì mắc bệnh nan y, nên Tổng Tài định chuyển nhượng toàn bộ cổ phần Công ty cho hắn, và muốn kết hôn với hắn để tránh thuế di sản ư?

Không, hắn vừa nghĩ Tổng Tài bị bệnh nan y là tim đập dồn dập, đôi mắt thật chua xót... Bạn Thân chán chường suy tư.

10. Chương 10

(17)

Ngày gặp lại, Bạn Thân ôm chầm lấy Tổng Tài, lòng đầy mâu thuẫn.

Bạn Thân thương xót vô cùng, Tổng Tài gầy quá, đáng Tổng Tài vốn khỏe khoắn chắc nịch, nay hắn ôm vẫn còn lỏng vòng tay.

Tổng Tài trông khá là kinh ngạc, nhưng hắn vẫn để Bạn Thân ôm.

“Tôi nhận lời với cậu” – Bạn Thân nói khẽ bên tai Tổng Tài – ” Cả chuyện kết hôn lẫn chuyện Công ty, nhưng cậu hãy nói cho tôi biết cậu bị bệnh gì, có được không?”

Tổng Tài bắt đầu thấy lo lắng, lo đến nỗi muốn tránh khỏi cái ôm này. Bạn Thân đã biết hết rồi!

Oe oe, bộ Tổng Tài định chết ngắt rồi mới cho Bạn Thân biết rõ ngọn nguồn hả?

Bạn xem nè, Bạn Thân có khả năng tiên tri vô cùng chính xác, hắn đoán được Tổng Tài có ý rút lui luôn.

“Nói cho tôi biết” – Giọng điệu của Bạn Thân còn giống Tổng Tài hơn cả Tổng Tài, gương mặt tuấn tú còn toát lên vẻ hung ác.

“Tôi bị ung thư dạ dày, giai đoạn cuối rồi.” – Cuối cùng Tổng Tài vẫn không thể giấu giếm Bạn Thân, nghe giọng hắn có phần mệt mỏi.

11. Chương 11

(18)

Bạn nên biết, 90% số người mắc chứng nan y ung thư dạ dày này là do xui xẻo. Thế mới thấy Tổng Tài thật bất hạnh, vì hắn nằm trong số còn lại: do bệnh di truyền.

Người ta hay đón già đón non về cái chết của cả nhà Tổng Tài, nhưng sự thật đơn giản là họ phát bệnh ung thư di truyền qua gen.

Mỗi người đều có tâm lý trốn tránh, có lẽ người trời sinh làm Tổng Tài cũng không phải ngoại lệ. Do vậy, dù Tổng Tài rất quý trọng thân thể, kiểm tra sức khỏe định kỳ đều đặn, nhưng hắn vẫn không dám đối mặt khi cơ thể có dấu hiệu bất thường.

Việc Bạn Thân khuyên hắn đi kiểm tra chỉ là một xúc tác.

(19)

Bạn Thân nghe vậy càng ôm Tổng Tài chặt hơn.

“Dù có ra sao” – Giọng của Bạn Thân vừa khàn vừa nhỏ, dường như từng tiếng nói đều rất tổn sức – ” Tuyệt đối không được từ bỏ trị liệu”.

Tổng Tài cười lên. Tiếng cười nghe hơi trầm, nếu lời khuyên này không phải dành cho hắn, thì chắc chắn hắn sẽ cười vui vẻ hơn.

12. Chương 12

(20)

Tổng Tài và Bạn Thân đi đăng ký kết hôn, đã vậy còn không biết xấu hổ mà show hình lên Vòng tròn bạn bè*.

* Chức năng của WeChat. Là nơi chia sẻ câu chuyện trên phương diện hình ảnh với bạn bè. (Bạn của bạn bè không thể xem).

Bạn bè hai người nhao nhao kêu khóc, người cuồng công việc như Tổng Tài/ người lười biếng đáng giận như Bạn Thân cũng kết hôn rồi, đối tượng kết hôn của họ là... What the fuck?! Sao bọn họ kết hôn vậy?! Khoan khoan, chẳng phải họ kết hôn lâu rồi à?

Bình tĩnh, hai từ này thường được sử dụng mà. (kết hôn?)

(21)

Không hiểu sao dạo này internet thịnh hành một cuộc khảo sát kì quái.

“Bạn sẽ vì trốn thuế mà kết hôn với bạn của bạn chứ?”

48% số người bình chọn “Có”, 36% bình chọn “Không” và 16% còn lại chọn “Không biết”.

Dù sao những người bạn trong Vòng tròn bạn bè của Tổng Tài và Bạn Thân đều chọn “Có”.

13. Chương 13

(22)

Tổng Tài và Bạn Thân bắt đầu sống chung. Bạn Thân chuẩn bị từ chức đến làm việc ở Công ty của Tổng Tài, nhưng thủ tục chuyển giao cần kha khá thời gian.

Dưới sự cưỡng chế của Bạn Thân, Tổng Tài phải đối mặt nghiêm túc với bệnh tình của mình.

Hôm nay Bạn Thân tan làm về thì thấy Tổng Tài đang xem bài viết về thuốc đặc trị. Lúc ấy hắn rất vui mừng, hắn và Tổng Tài đã nhất trí với nhau, ung thư giai đoạn cuối dù có giải phẫu cũng vô ích, trị liệu hóa chất chỉ thêm đau đớn, chỉ bằng tìm dùng loại thuốc đặc trị nào đó, dù không lâu sau sẽ bị mất tác dụng nhưng ít ra có thể giảm đau đớn, khiến quãng đường cuối đời được đẹp hơn.

Nhưng khi Bạn Thân nhìn rõ Tổng Tài đang xem cái gì, vui mừng của hắn đều bay mất, nước mắt dâng trào.

Lúc hắn biết Tổng Tài mắc bệnh nan y, hắn không khóc, lúc hắn nghe chính Tổng Tài xác nhận, hắn không khóc, khi tâm sự thâm đêm với Tổng Tài hắn cũng không khóc. Nhưng ngay lúc này, hắn đã không kiềm nổi nữa. Thậm chí Bạn Thân không thể đứng vững mà ngã ngồi trên chiếc thảm lông dê, cả cơ thể lẫn tâm trí đều sụp đổ.

Tổng Tài đang xem... THUỐC GIẢ CỦA ẤN ĐỘ.

14. Chương 14

(23)

Tổng Tài hơi luống cuống, từ ngày quen biết nhau, hắn chưa từng thấy Bạn Thân nhếch nhác như vậy. Đây là lần đầu tiên hắn thấy Bạn Thân khóc, còn khóc vì hắn... Hắn không biết an ủi sao cho phải.

Bạn Thân tự điều chỉnh tâm tình, bình tĩnh lại- “Xin lỗi...”- Tiếng nói hắn khàn khàn làm người ta nghi ngờ liệu đây có phải là tiếng nói của một con người hay không.

“Cậu...”- Bạn Thân không biết nên khóc hay nên cười- “Cậu nên mua loại thuốc tốt chút chứ, đâu phải chúng ta không có tiền.”

Vì tránh bản quyền thuốc nên thuốc giả của Ấn Độ chỉ sử dụng các đồng phân**, hiệu quả cao nhất chỉ được sáu bảy phần của bản gốc nhưng giá cả rẻ hơn rất nhiều. Vì vậy, đối với nhiều người, đây là biện pháp khá tốt, không phải ai cũng giàu có như Tổng Tài mà.

** Cùng công thức hóa học tổng quát nhưng khác công thức cấu trúc.

Nhưng mà Tổng Tài không thiếu tiền, có sống cần kiệm cũng không nên tiết kiệm tiền thuốc thang. Chẳng phải Tổng Tài bá đạo phải ngông cuồng ném 500 tỉ vào Công ty Dược phẩm số một thế giới rồi lớn tiếng nói: “Tôi thầu hết đồng thuốc đặc trị này!” sao?

... Hừm 500 tỉ có lẽ không đủ.

... Không sao cả, lợi nhuận một năm không đủ thì lấy lợi nhuận hai năm, không có gì mà 1000 tỉ không giải quyết được, nếu như có, thì thêm 1000 tỉ nữa.

Nghĩ đến đây, hốc mắt Bạn Thân nóng lên. Phải rồi, Tổng tài có rất nhiều tiền, Công ty hắn đứng đầu trên toàn thế giới nhưng đối mặt với bệnh tật thì ai cũng bình đẳng, dù có nhiều tiền hơn cũng không trị dứt được...

Việc này chỉ biết trông cậy vào mức phát triển khoa học kỹ thuật thôi.

“Tôi chỉ hơi tò mò...”- Hiếm khi Tổng Tài xấu hổ như vậy. Tất nhiên hắn không có ý bớt chút tiền chữa bệnh, chỉ là lúc tra cứu nguyên nhân bị bệnh, hắn thấy thuốc giả bèn tìm tòi nghiên cứu thử xem sao nó tiện lợi được như vậy.

Bạn Thân không nói nên lời, Tổng Tài đúng là không bình thường.

“Được rồi, tôi đi nấu cơm, ăn xong thì nghỉ ngơi, ngày mai cậu phải đi khám đấy.”- Bạn Thân đứng dậy, khôi phục dáng vẻ thông dong tao nhã như trước, cứ như không có thứ gì đánh gục được nội tâm vững chãi của hắn.

Tổng Tài bình tĩnh gạt đầu, trông thành thực anh tuấn, không thấy ngốc nghếch chút nào.

15. Chương 15

(24)

Một mình Tổng Tài bay qua bên kia Đại Tây Dương để gặp đội ngũ chuyên gia số một thế giới về ung thư dạ dày.

Vốn là Bạn Thân muốn đi chung, nhưng Tổng Tài cảm thấy nếu hai người đi chung thì khó mà kiểm soát được tình cảnh... Thế là hắn kiên quyết từ chối.

“Bảo bối, cậu ở nhà giúp tôi xử lý việc ở Công ty đi.”- Đây là nguyên văn câu nói của Tổng Tài.

Ngày trước hắn luôn tự thân vận động, thoáng cái bỏ mặc không làm nên công việc cần xử lý nằm chất đống ở Công ty. Vừa lúc hắn kết hôn với Bạn Thân, thế là phải tay gán việc cho Bạn Thân luôn.

Thương thay cho Bạn Thân, thủ tục từ chức chưa hoàn thành, vẫn bị phân công việc cũ lại còn phải bận rộn với việc của Tổng Tài, bạn muốn bốc khói luôn. Thế nhưng Tổng Tài là một bệnh nhân, và hắn cam tâm tình nguyện làm những việc này.

(25)

Khoan đã??? Bảo bối??? Cái thứ tiểu thuyết rác rưởi gì đây?

(26)

Tổng Tài chạy mất hút rồi.

Đương nhiên là hắn không hoàn toàn đi một mình, hắn còn dẫn theo Trợ lý.

Ui, có khi đây đúng là tiểu thuyết tình cảm rác rưởi thiệt đó, Tổng Tài Công ty đứng đầu Top 500 Doanh nghiệp lớn nhất thế giới ngồi một mình trên khoang máy bay hạng thương gia, sau đó tình cờ gặp cô gái (or cậu trai) thanh thuần bình thường?

Tính ra hắn cũng may mắn lắm, dù bị ung thư dạ dày giai đoạn cuối nhưng không thấy đau đớn là bao, trừ lần ở bệnh viện thì không còn triệu chứng nào khác, chỉ gầy thôi, còn lại khỏe mạnh cả.

Tiếc là lần này may mắn không mỉm cười với Tổng Tài nữa, máy bay đi được nửa chặng là hắn bắt đầu nôn mửa.

Nữ Tiếp viên hàng không xinh đẹp vì quan tâm lo lắng cho Tổng Tài tuần tú mà đi qua đi lại năm sáu lần, cổ mang nước lọc, mền với cả ba chiếc túi nôn cho Tổng Tài.

Chắc, phải công nhận Nữ Tiếp viên này lo lắng quá mức rồi, thật ra chỉ cần một cái túi nôn là đủ, vì Tổng Tài chưa ăn gì trước khi lên máy bay, nên là hẳn chỉ nôn có chút máu với dịch dạ dày thôi.

16. Chương 16

(27)

Vị Trợ lý ẩn mình suốt chuyến bay cuối cùng cũng hiện thân ở phi trường, y như hồn ma. Hắn ta lặng lẽ-kiên nhẫn-đáng tin giúp Tổng Tài gọi xe đến thẳng Sở nghiên cứu.

Thật ra cũng có chênh lệch thời gian... Buổi hẹn được sắp xếp vào ngày mai nhưng cả Trợ lý lẫn Tổng Tài đều nghĩ hẳn nên khám sớm.

Sở nghiên cứu trực thuộc bệnh viện, cần cấp cứu cũng thuận tiện.

Trên xe taxi, Tổng Tài nhỏ bé đáng thương dần dần, dần dần... Cảm thấy khá hơn nhiều, đến khi xuống xe hẳn chợt thấy tràn đầy sức sống, thật kì diệu.

Trợ lý định đỡ Tổng Tài, nhưng Tổng Tài gạt tay hắn rồi tự đi tới cửa.

Người ở Sở nghiên cứu nhiệt tình tiếp đón Tổng Tài, người bọn họ dời lịch hẹn là một bệnh nhân hẹn trước, tới trước nhưng không nhiều tiền.

Quan tâm tới hắn ta làm chi, Tổng Tài nhiều tiền mà, với lại đây cũng có phải tiểu thuyết nghiêm túc gì cho cam, Tổng Tài thì phải làm bất cứ chuyện gì hắn muốn chứ?

17. Chương 17

(28)

Không hổ danh là Sở nghiên cứu điều trị số một thế giới, trước đó bọn họ đã bàn luận về tấm phim mà Tổng Tài gửi, lập tức đưa ra 3 phương án, dĩ nhiên cần kiểm tra cơ thể cận kề rồi phân tích tình huống cụ thể.

PLAN A (Phương án A): Giải phẫu + Hóa chất trị liệu.

Bạn xem, không hổ là ngọn đèn sáng của nhân loại, tình huống như Tổng Tài ở trong nước chỉ có đường chờ chết, nay đến đây còn có thể giải phẫu nữa.

Hầu hết người nhà của Tổng Tài đều chọn phương án trị liệu này, sau đó tề bào ung thư khuếch tán, bắt đầu tiêu tụy nằm trên giường bệnh, không còn tôn nghiêm nữa. Tổng Tài loại bỏ phương án này.

PLAN B: Uống thuốc đặc trị.

Không phải ai cũng uống được thuốc này, chỉ 16% bệnh nhân ung thư dạ dày có thể tiến hành chữa bệnh bằng thuốc đặc trị.

An toàn, không đau, và vô nghĩa. Tế bào ung thư sẽ nhanh chóng phát sinh kháng thuốc, bệnh giai đoạn cuối như Tổng Tài thì hiệu quả được chừng năm ba tháng, nếu xui xẻo thì chừng một tháng.

Tổng Tài đang cân nhắc phương án này, hắn đã chuẩn bị tâm lý cho cái chết, hắn chỉ muốn làm sao cho cuối đời không khổ sở thôi.

PLAN C: Loại thuốc mới đang thí nghiệm.

Sơ lược thì nguyên lí hoạt động của nó là cái gì đó thông qua Protein đặc trưng cho tế bào ung thư tới các tế bào có dấu hiệu ung thư, để hệ miễn dịch của con người tiêu diệt các tế bào đó. Nhưng cách thức này chỉ mới thí nghiệm trên động vật, chưa có người nào tình nguyện làm thử nghiệm. Tổng Tài nghe một đồng tử chuyên môn mà choáng váng, may là có vị Trợ lí chuyên nghiệp-lẳng lặng-kiên nhẫn-đáng tin phiên dịch giúp hắn.

Tổng Tài giữ vẻ tế nhị, mặc dù hắn nghe hơi khó hiểu, nhưng chắc chắn đám người này tưởng hắn là tên Trung Quốc nhiều tiền đàn độn đang khẩn thiết được sống tiếp, vừa xuống máy bay là chạy thẳng tới Sở nghiên cứu, nên mới đưa phương án này cho hắn.

18. Chương 18

(29)

Tổng Tài bình tĩnh từ chối đề nghị mê người của Sở nghiên cứu, chưa kể vấn đề phương diện Pháp luật, hắn không hề có hứng làm chuột bạch.

Cái Sở nghiên cứu gì đây? Sao không đáng tin gì hết vậy?? Có muốn đề cử thứ thuốc mới này thì cũng phải để lằng nhằng một hai lần, ngay khi tên Trung Quốc lăm tiền sốt sắng hỏi phương án tốt hơn rồi mới khó xử mà nói “Thật ra thì...” chứ!

Sao không theo kịch bản vậy.

(30)

Tổng Tài đang đi kiểm tra sức khỏe, thời nay kĩ thuật tiên tiến, chỉ cần lấy xít máu.

Y tá bệnh viện lấy một ống máu lớn của Tổng Tài, kĩ thuật của cô không cao bằng y tá trong nước, sau đó Tổng Tài nhằm chán ngồi ghế chờ kết quả.

Không lâu sau các chuyên gia của Sở nghiên cứu vọt vào tìm Tổng Tài, bởi vì kết quả xét nghiệm máu cho thấy Tổng Tài không có dấu hiệu bệnh.

Tổng bị kéo đi siêu âm B, dạ dày không có bóng mờ; siêu âm dạ dày không phát hiện thứ gì...

Không hẳn là không có gì, dạ dày của Tổng Tài có vết loét nhỏ cho nên mới nôn ra máu trên máy bay, cần uống thuốc đầy đủ, ăn ngày ba bữa có quy luật để điều dưỡng lại.

19. Chương 19

(31)

Khi chuyên gia ở Sở nghiên cứu bày vẻ mặt tức giận xen với bị đùa giỡn như lúc chia tay người yêu, Tổng Tài cũng ngơ ngác —— Dĩ nhiên đây chỉ là cảm giác của hắn, còn người ta thì thấy hắn thật nghiêm túc.

Má nó không có ung thư dạ dày!

Hôn cũng kết rồi ông nói vậy là sao?!!

(32)

Tổng Tài: Tôi muốn biết đầu đuôi việc này trong vòng năm phút.

(33)

Đã tra ra chân tướng, tấm phim ung thư dạ dày bị đưa nhầm, xác định chủ nhân tấm phim có bóng mờ là Lộ Nhâm Gia.

Vì nhà Tổng Tài có bệnh ung thư dạ dày di truyền, nên khi xét bệnh án, bác sĩ cũng không nghĩ nhiều.

(34)

Nói thật, Tổng Tài thấy vụ này hơi bị gay go...

Hắn biết giải thích với Bạn Thân kiểu gì đây, “Tôi thật sự muốn cho cậu thừa kế di sản, tôi không lừa cậu kết hôn với tôi đâu” hử?

20. Chương 20

(35)

Bạn Thân cảm thấy, từ hồi về nước, Tổng Tài trầm tĩnh hơn, nhất là lúc uống thuốc, trông hắn thương cảm, tịch mịch, không như Tổng Tài của ngày xưa.

Bạn Thân cũng mới biết về căn bệnh di truyền của nhà Tổng Tài. Có lẽ Tổng Tài biết hắn không thể trốn tránh số mệnh nên mới đau buồn như vậy – Bạn Thân nghĩ.

Tổng Tài rầu rĩ lắm, mỗi lần uống thuốc hắn đều lơ đãng nhìn Bạn Thân mà lòng mong mỏi vô ngần. Nhưng sao Bạn Thân không hỏi han gì hết trơn vậy?!

Bạn Thân thấy hễ tới giờ uống thuốc là Tổng Tài lại quan sát chung quanh một phen, không muốn người ta thấy vẻ yếu ớt của mình. Bạn Thân vốn dịu dàng nay càng dịu dàng hơn, hắn tri kỷ không nhắc tới chuyện bệnh tật với Tổng Tài nữa, cứ làm bộ không thấy Tổng Tài uống thuốc ngày ba lần, hết mình giúp Tổng Tài trải nghiệm cuộc sống bình thường như bao người.

(36)

Một ngày nọ, Tổng Tài búi ngủ sâu sắc: “Lâu rồi không ăn mì xào với cậu.”

Hắn định vừa ăn vừa trò chuyện với Bạn Thân, hồi tưởng lại những chuyện năm xưa, sau đó dần dần chuyển đề tài thành hắn ăn rất được, thật ra thì hắn không bị bệnh... À không, có bị loét dạ dày nhẹ thôi.

Mạch não của Tổng Tài phức tạp thế đấy.

Bạn Thân không nói gì, chỉ im lặng một hồi lâu. Hắn đang nghĩ, Tổng Tài thích ăn ngon, yêu cuộc sống, là người ăn mì xào năm đồng cũng thấy ngon, sao lại ban cho hắn căn bệnh ung thư dạ dày này chứ?

Ngày hôm sau, Bạn Thân gọi Dì giúp việc cũ của mình tới.

Nghe tin Tổng Tài bị ung thư dạ dày, dì ấy đau lòng lắm, ngày ngày làm thức ăn ngon miệng bổ dưỡng cho Tổng Tài.

Tổng Tài bèn ăn... Má nó trước giờ hắn ăn gì mà sống vậy? Hóa ra còn có những món ăn tuyệt vời thượng hạng được như mì xào!

Cứ thế, Dì giúp việc trở tay nghề ngày càng đa dạng, Tổng Tài dần phát hiện rằng có rất nhiều món ăn thượng hạng như thế.

Sau đó Tổng Tài... Mập ra.

21. Chương 21

(37)

Tổng Tài leo lên cân, khi phát hiện hần mập lên nửa kí thì khá là kinh ngạc, rồi lập tức thành thấp thỏm, lo sợ không biết Bạn Thân có phát hiện không? Sau đó Tổng Tài trấn an mình, không sao cả, nửa kí thôi mà...

Nhưng mà bạn biết đấy, cái vụ lên kí này, tăng được nửa kí rồi, thì mười kí có xa xôi gì đâu? Vì vậy sau một tháng dùng thuốc, trông Tổng Tài tròn như bong bóng, có sự khác biệt rõ rệt so với hồi bị gầy.

Cụ thể là rõ rệt tới mức nào à? Giời ạ, mấy người biết cục thịt 10 kí to cỡ nào không? Nói tóm lại là, sau một lần Tổng Tài đi chợ với Dì giúp việc, đi qua hàng thịt heo thì hần lại trầm lặng hơn.

Nhưng trầm lặng không ngăn cơ thể thay đổi được.

Đây là chuyện vô cùng ăn khớp với quy luật tự nhiên.

Bây giờ Tổng Tài không phải đi làm nữa, ngày ngày ăn no ngủ ngon, muộn phiền duy nhất của hần là giải thích sao cho Bạn Thân cái vụ “Thật tình là tôi thật sự muốn cho cậu thừa kế di sản, tôi không lừa cậu kết hôn với tôi đâu”.

22. Chương 22

(38)

Lại nói tới mười kí nọ...

Đầu truyện này có nói rồi, một mình Tổng Tài kế thừa tài sản kếch xù của gia tộc, trời mới biết nhà hần giàu mấy đời rồi, từ tấm bé Tổng Tài đã nhận sự giáo dục tốt nhất, trên mọi phương diện.

Năm 10 tuổi Tổng Tài rời Trung Quốc, mười bốn năm sau đó phiêu bạt ở các quốc gia Châu Âu, trong đó Vương Quốc Anh là nơi hần định cư lâu dài nhất và hoàn thành chương trình đại học ở đó.

Đúng vậy, không sai đâu, chính xác là cái Vương Quốc Anh mà có món “Chết không nhắm mắt...” – à không – “Ngửa mặt ngắm trời sao” đó!(**) Đương nhiên sự thật là loại “ẩm thực quốc gia” này không được nấu nhiều, nhưng mà mấy món ăn khác cũng không ngon miệng là bao.

Cho nên Tổng Tài cứ ăn cái món đó mãi, cho dù là sau khi về nước.

Nhờ đó Tổng Tài kén chọn thức ăn, do vậy hần không ăn được nhiều; và hiển nhiên, hần cũng chẳng để tâm tới cường độ làm việc và vận động, nhất là sau khi bị loét dạ dày.

(39)

Tổng Tài không có cái dạ dày Anh:-), và tiếc là, hần cũng không có dạ dày Pháp, dạ dày Italia luôn...

Nhưng trong thời gian này, Tổng Tài chắc chắn hần đã có một cái dạ dày Trung Quốc!

Bạn Thân không nghĩ vậy, hần chỉ thấy Tổng Tài MẬP:-).

23. Chương 23

(40)

Thật ra thì lúc đầu Bạn Thân thấy Tổng Tài ăn cơm Dì làm ngon lành có hơi sinh nghi, nhưng mà hấn lập tức hồ thẹn vì đã nghi ngờ một bệnh nhân đáng thương như thế.

Hấn cũng biết khẩu vị Tổng Tài ra sao, ăn gì cũng nói ngon, hồi du học ở Anh, chỉ có Tổng Tài mới thích nổi công phu nước sôi nấu mì của hấn... Ngay cả người Anh còn nói khả năng nấu nướng của hấn không giống người Trung Quốc chút nào.

Tổng Tài ăn mì xào 5 đồng còn khen không dứt, huống chi là Dì giúp việc mà hấn chọn lựa tỉ mỉ chứ?

Qua một tháng, Bạn Thân không nghĩ vậy nữa, vì Tổng Tài mập ra một vòng lặn! Không những thế, trông khí sắc hồng hào hấn ra, thật tình hấn chưa từng thấy bệnh nhân ung thư nào dường được tận 10 kí thịt.

Chắc chắn là Tổng Tài đang gạt hấn, vì vậy Bạn Thân bắt đầu suy nghĩ nguyên nhân Tổng Tài làm chuyện này.

Loại bỏ những khả năng không thể xảy ra, chỉ còn dư lại một khả năng khó xảy ra nhưng cũng là khả năng duy nhất... Bạn Thân nhú mày, Tổng Tài muốn lừa hấn làm việc không công à?

Chết tiệt, để hấn lừa gạt thành công rồi, Bạn Thân ảo não vô cùng. Bây giờ ngày ngày Tổng Tài ăn uống ngon miệng, ngủ say giấc nồng, cuộc sống thoải mái; còn hấn á, số khổ chạy đôn chạy đáo vì sự nghiệp của Tổng Tài.

24. Chương 24

(41)

Dù nghĩ vậy, Bạn Thân vẫn tính cẩn thận, thế là hấn kiểm tra xem Tổng Tài uống thuốc gì.

Ít ra đừng có uống mấy thứ đại loại như Vitamin – Bạn Thân cười khẩy – bằng không hấn sẽ cho Tổng Tài biết rốt cuộc hấn thích cái bánh quy nhỏ nào!**

** “hấn thích cái bánh quy nào” là một từ chửi thề có nửa phong cách dễ thương. (Trong phim The Big Bang Theory của Mỹ, ông Sheldon định nói “son of bitch” nhưng nửa chừng sửa thành “son of biscuit” vì ông là người nghiêm túc, không chửi thề. Câu nói này được dân mạng chuyển thành ** như trên).

(42)

Hấn tra ra, đó là thuốc trị loét dạ dày, được rồi, Bạn Thân vẫn đau lòng chút xíu.

Nhưng chỉ một chút thôi.

(43)

Từ ngày mập lên, Tổng Tài lén tranh thủ đi tập thể dục ở phòng tập thể hình, tốt quá, có lẽ Bạn Thân quá bận nên mới không nhận ra hấn có thay đổi.

Nhưng mà Tổng Tài không thanh thoi được bao lâu, bởi vì hấn mới đi kiểm tra sức khỏe, các triệu chứng đã hết hấn, chỉ cần chú ý điều dưỡng thì sẽ không tái phát.

Nói cách khác là, hấn khỏe lắm rồi, không cần uống thuốc nữa.

Làm sao bây giờ? Chuyển sang uống vitamin nhá?

25. Chương 25

(44)

Trước khi Tổng Tài mua viên vitamin, Bạn Thân đã ngả bài với hắn.

Bạn Thân nhin lâu quá rồi.

(45)

Hai người ăn tối xong, cùng ngồi trên salon vừa uống nước trái cây vừa trò chuyện.

“Tôi nghĩ, có vài chuyện cậu cần nói rõ với tôi.” – Bạn Thân nói một cách rất bình tĩnh. Thật ra Bạn Thân không hề giận, vì lúc quản lý công ty cho Tổng Tài, hắn chợt phát hiện mình đang hưởng thụ công việc này... Hơn nữa hắn không tự làm mọi việc như Tổng Tài mà trao một vài quyền hạn cho cấp dưới, thực tế là không bận rộn tí nào — Lúc đầu đúng là bận thật, thế nên Bạn Thân vẫn muốn tính món nợ này với Tổng Tài.

Tổng Tài đỏ mặt rất đáng nghi.

Bạn Thân có hơi yên lòng và vui vẻ, tốt lắm, vẫn biết áy náy.

“Tôi” – Tổng Tài không nói nên lời.

Bạn Thân quyết định kích thích Tổng Tài một tí – “Tôi biết cậu bị loét dạ dày, nên tôi vẫn không nói với cậu, nhưng bây giờ cậu đã khỏe rồi, còn về việc...” Cậu lừa tôi cậu mắc bệnh ung thư để tôi làm không công, cậu có nên giải thích chút không hả?

Nhưng Bạn Thân chưa dứt lời, Tổng Tài đã đỏ mặt chen ngang: “Tôi không có lừa cậu kết hôn thật mà!”

Bây giờ trong đầu Tổng Tài đang nghĩ Trời đất ơi Bạn Thân phát hiện rồi... Làm sao đây, tìthiệt nh là hắn chỉ nghĩ mình sắp chết nên muốn để Bạn Thân kế thừa di sản thôi... Nếu thuế di sản không cao như vậy thì sao hắn có thể nảy ra ý định kết hôn cơ chứ?!

Bạn Thân ngây ngốc. Đó giờ hắn không biết Tổng Tài có ý định này... đâu?

26. Chương 26

(46)

Bạn Thân nhúu chặt chân mày, cúi đầu suy tư, hắn cũng không phát hiện mình đã uống hết ly chuối tiêu xay mà hắn ghét nhất.

Bọn họ là bạn bè, cho nên hắn chưa từng suy xét tới khả năng này, sau khi kết hôn, hình thức ở cùng nhau giữa hai người không hề thay đổi, thành ra Bạn Thân cũng không để ý việc thân phận đã thay đổi.

Thật ra thì bọn họ cũng đã kết hôn rồi.

Tổng Tài lừa hắn kết hôn rồi, nhưng vẫn không có động tác tiếp theo, đôi khi Bạn Thân cũng không hiểu mạch não của Tổng Tài cho lắm... Nhưng mà rất đáng yêu, cho nên, tại sao không thể?

Bạn Thân nghĩ là làm, hắn kéo Tổng Tài qua, hai người đối mặt với nhau, hắn nhìn thẳng vào mắt Tổng Tài và nói: “Nghe...”. Nhưng hắn chợt thấy không có gì nói cho hay, bèn dứt khoát hôn luôn.

Lần này tới lượt Tổng Tài ngây ngốc.

(48)

Hình như có gì đó sai sai phải không?

Sáng hôm sau, Tổng Tài – người ngủ chung giường với Bạn Thân- hiềm khi xoắn xuýt, nhưng còn chưa kịp nghĩ nhiều đã bị Bạn Thân kéo đi ăn sáng rồi tới công ty làm việc.

“Mặc dù chúng ta đã kết hôn nhưng cậu đừng có hòng tôi làm không công cho cậu!”

HOÀN CHÍNH VĂN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/toi-khong-co-lua-cau-ket-hon-that-ma>